

Å l a n d s l a n d s k a p s n ä m n d e s
framställning till Ålands landsting om stiftande
av landskapslag, avseende förbud emot inplantering
av främmande djur i landskapet utan landskapsmyndigheternas tillstånd.

Till Landskapsnämndens kännedom har kommit att särskilda, inom och utom landskapet bosatta personer umgås med planer att härstädes inplantera den nordamerikanska bisamrättan (*Fiber Zibethicus*).

Uti tidningen "Åland" för den 12 innevarande februari har med anledning av ovanberörda initiativ landshövdingen i landskapet Åland, doktor L. W. Fagerlund infört en artikel, vari han, refererande till en av professor J. I. Liro i Helsingfors verkställd undersökning av bisamrättans nytta eller skadlighet för rikets hushållning, närmare uppehåller sig vid den skada, som eventuellt genom ett införlivande av sagda djurart med landskapets fauna kunde komma att åsamkas landskapet, i vilket avseende även de erfarenheter, som i frågan vunnits i Centraleuropa och närmast i Böhmen rätt ingående beröras. Dessa erfarenheter äro enligt professor Liro av den art, att de avgjort tala emot bisamrättans inplantering härstädes.

Å andra sidan har amanuensen vid Helsingfors Universitets zoologiska museum, fil. mag. V. A. Korvenkontio till lantbruksministeriet inlämnat en promemoria rörande sagda djurart, dess levnadsva-

förmodade,
 när och nytta eller skadlighet för riket, uti vilken bemäldes amanuens
 gjort sig till tolk för en fullkomligt motsatt uppfattning och vilken
 utmynnar däri, att djurartens införlivande med den finländska faunan
 är egnat att lända riket till nytta, varför till och med fredning av
 de sedan hösten 1922 i olika omgångar och till olika trakter av riket
 inplanterade bisamrättarna förordas. Sakkunnig står i frågan sålunda
 mot annan sakkunnig.

Bisamrättan är ett, utom svansen, c. 30 å 40 cm. långt, till
 sorksläktet hörande däggdjur, ifråga om levnadsvanor hänvisat till
 sumpmarker och vatten samt huvudsakligen växtätande. Densamma är i
 sitt egentliga hemland föremål för ivrig fångst på grund av sitt vär-
 defulla skinn samt under vissa tider på året fredad. Den synes så-
 lunda under där rådande klimatologiska förhållanden vara ekonomiskt
 nyttig. Men härav följer ingalunda, att så nödvändigtvis skall vara
 fallet även hos oss; tvärtom föreligger starka skäl att betvivla så-
 dant, synnerligen som arten under gynnsammare levnadsförhållanden för-
 ökar sig mycket snabbt.

Vid sådant förhållande och då sålunda frågan om bisamrättans
 nytta eller skadlighet måste anses tillsvidare outredd, håller Land-
 skapsnämnden före att man beträffande denna omständighet borde såvitt
 möjligt komma till fullständig enighet, innan djurartens inplantering
 hit, med alla de konsekvenser härav kan följa, tillåtes.

Gällande lagstiftning på området lämnar dock icke landskapets my

digheter medel i händerna att förbjuda inplantering av nya djurarter, även om desamma skulle vara att anses såsom uppenbart skadliga, varför Landskapsnämnden med hänsikt till den måhända oersättliga skada, som införlivandet av dylika djurarter med landskapets fauna kan för detsamma medföra, vördsammast får till Landstinget hemställa,

att Landstinget ville antaga nedanstående lag angående förbud att i landskapet utan landskapsmyndigheternas begivande inplantera för landskapets fauna hittills främmande djurarter:

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att gälla i landskapet Åland nedanstående

L a g

angående förbud mot inplantering i landskapet Åland av främmande djurarter.

§ 1.

Det vare förbjudet att i landskapet utan tillstånd av landskapsmyndigheterna införa levande exemplar av sådana djurarter, som icke tidigare tillhöra dess djurvärld.

§ 2.

Sådant tillstånd, som i § 1 omförmäles, meddelas av landskapsnämnden, och skall ansökningen härom åtföljas av nödig utredning angående den till inplantering avsedda djurartens levnadsvanor samt upplysning om de skäl, som betingat djurartens avsedda inplantering

i landskapet.

§ 3.

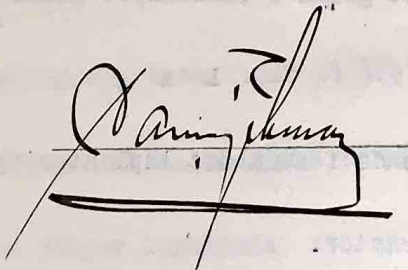
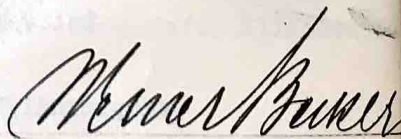
Var, som utan föregående tillstånd till landskapet inför sådant djur, som i § 1 omförmäles, straffes med högst femtio dagsböter, samt vare därjämte skyldig att ersätta all härav uppkommen skada ävensom att bekosta de åtgärder, som landskapsmyndigheterna tilläventyrs nödgas tillgripa för djurartens utrotande i landskapet.

§ 4.

Denna lag träder omedelbart i kraft.

Mariehamn, å Landskapskansliet, den 22 februari 1927.

På Landskapsnämndens vägnar:

1 landskapet.

§ 3.

Var, som utan föregående tillstånd till landskapet inför sådana
djur, som i § 1 omförmäles, straffes med högst femtiå dagsböter, så-
vare därjämte skyldig att ersätta all härav uppkommen skada ävensom
att bekosta de åtgärder, som landskapsmyndigheterna tilläventyrs nö-
gas tillgripa för djurartens utrotande i landskapet.

§ 4.

Denna lag träder omedelbart i kraft.

Mariehamn, å Landskapskansliet, den 22 februari 1927.

På Landskapsnämndens vägnar:

James Henry

Wm. Baker